

GENERALNY DYREKTOR OCHRONY ŚRODOWISKA

DOOŚ-WDŚZOO.420.13.2023.PS.12

Warszawa, 18 lipca 2023 r.

DECYZJA

Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska, na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775, ze zm.), dalej k.p.a., oraz art. 71 ust. 2 pkt 2 i art. 84 ust. 1 i 1a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2023 r. poz. 1094), dalej u.o.o.ś., po rozpatrzeniu odwołania Gminy Miasto Świnoujście z 6 marca 2023 r. od decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie z 20 lutego 2023 r., znak: WONS.420.35.2022.BO.10, o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn.: „Budowa zdolności przeładunkowej portu morskiego w Świnoujściu do obsługi potrzeb morskiej energetyki wiatrowej na dz. nr 245/5, 244, 246, 1/18 obręb Warszów 14 i dz. nr 3/2 obręb Ognica 13”:

1. uchyla punkt I.3 decyzji w brzmieniu:

„Prace budowlane ograniczyć wyłącznie do działek inwestycyjnych i prowadzić w sposób nie ingerujący w tereny z nim sąsiadujące.”

i w tym zakresie orzeka:

„Prace budowlane prowadzić pod nadzorem przyrodniczym. Nadzór ten powinien składać się ze specjalistów posiadających wiedzę praktyczną z następujących dziedzin: ornitologii, ichtiologii, dendrologii, entomologii i chiropterologii, posiadających doświadczenie w prowadzeniu prac terenowych oraz identyfikacji gatunków fauny i flory. Skład nadzoru przyrodniczego należy dostosować do aktualnie prowadzonych prac na danym etapie przedsięwzięcia.”;

2. uchyla punkt I.4 decyzji w brzmieniu:

„Przed przystąpieniem do prac rozbiórkowych, pod nadzorem ornitologicznym i chiropterologicznym należy dokonać przeglądu obiektów budowlanych pod kątem występowania siedlisk chronionych gatunków ptaków oraz nietoperzy. W przypadku ich stwierdzenia należy uzyskać stosowne zezwolenie na odstąpienie od zakazów obowiązujących w stosunku do gatunków chronionych.”

i w tym zakresie orzeka:

„Nie wcześniej niż na 2-3 dni przed przystąpieniem do prac rozbiórkowych obiektów budowlanych, specjaliści ornitolog i chiropterolog z nadzoru przyrodniczego dokonają przeglądu obiektów pod kątem występowania stanowisk chronionych gatunków ptaków i nietoperzy. W przypadku ich stwierdzenia nadzór przyrodniczy wskaże dalsze sposoby postępowania.”;

3. uchyla punkt I.5 decyzji w brzmieniu:

„Wycinkę drzew i krzewów przeprowadzić poza okresem lęgowym ptaków.”

i w tym zakresie orzeka:

„W zakresie wycinki drzew i krzewów kolidujących z realizacją planowanego przedsięwzięcia:

- a. wycinkę przeprowadzić poza okresem lęgowym ptaków, przypadającym w terminie od 1 marca do 15 października. Dopuszcza się przeprowadzenie wycinki w okresie lęgowym, lecz po uprzednim potwierdzeniu przez specjalistę ornitologa braku lęgów;
- b. kontrolę zajęcia siedlisk przeprowadzić nie wcześniej niż 2-3 dni przed rozpoczęciem wycinki. W przypadku wykrycia lęgów należy zaprzestać wycinki do czasu stwierdzenia przez nadzór ornitologiczny wyprowadzenia młodych z gniazda;
- c. niezależnie od terminu wycinki, wycinkę drzew o obwodzie pni powyżej 50 cm, mierzonym na wysokości 130 cm, i z odstającą korą lub obecnością dziupli prowadzić przy udziale specjalistów chiropterologa i entomologa, którzy na 2-3 dni przed jej rozpoczęciem winni dokonać oględzin drzew pod kątem występowania stanowisk nietoperzy oraz chronionych gatunków bezkręgowców. W przypadku ich stwierdzenia nadzór przyrodniczy wskaże dalsze sposoby postępowania.”;

4. uchyla punkt I.6 decyzji w brzmieniu:

„Przed przystąpieniem do wycinki drzew i krzewów, pod nadzorem ornitologa należy dokonać ich przeglądu pod kątem występowania ptasich gniazd, mogących stanowić ich potencjalne siedliska lęgowe. W przypadku ich stwierdzenia należy uzyskać stosowne zezwolenie na odstępstwa od zakazów obowiązujących w stosunku do gatunków chronionych.”

i w tym zakresie orzeka:

„Zgodnie z wytycznymi specjalisty dendrologa z nadzoru przyrodniczego zabezpieczyć przed uszkodzeniami drzewa i krzewy nieprzeznaczone do usunięcia, znajdujące się w obrębie i w bezpośrednim sąsiedztwie miejsca robót budowlanych, w miejscach powodujących ich narażenie na uszkodzenie, poprzez:

- wygrodzenie grup drzew lub krzewów widocznym i trwałym ogrodzeniem tymczasowym. W przypadku uszkodzenia ogrodzenia niezwłocznie dokonać jego naprawy lub wymienić na nowe;
- deskowanie pni drzew w miejscach, gdzie nie jest możliwe zastosowanie ogrodzenia, za pomocą desek drewnianych o wysokości ok. 200 cm lub niższych, jeśli korona

drzewa jest rozwinięta poniżej 200 cm mierząc od poziomu gruntu. Deski muszą być opasane drutem lub taśmą co 40-60 cm min. 3 razy. Konieczne jest zapewnienie zdystansowania desek od pnia rurami drenarskimi, oponami, bądź innym materiałem zapewniającym bufor pomiędzy pniem a deskowaniem. Deski nie mogą być oparte na nabiegach korzeniowych, w sposób powodujący ich otarcia lub zranienia. Deski stosować w odległości nie większej niż 40-60 cm od siebie (min. 3 deski na pień). Nasadę desek obsypać dodatkowo niewielką warstwą ziemi, tak by nasada pnia była dokładnie zabezpieczona. W przypadku uszkodzenia zabezpieczenia (w tym rozluźniania drutu lub taśmy) niezwłocznie dokonać naprawy deskowania lub wymienić na nowe;

- niezmienianie poziomu gruntu oraz niezagęszczanie gleby w zasięgu koron drzew zwiększonym o 1 m (w przypadku drzew nieprzeznaczonych do usunięcia); w miejscach tych zabrania się poruszania się pojazdów i maszyn budowlanych, a także składowania materiałów budowlanych, gruntu i odpadów.”;

5. uchyla punkt I.7 decyzji w brzmieniu:

„Wycinkę szuwaru trzcinowego o powierzchni 4300 m² przeprowadzić poza okresem lęgowym ptaków.”

i w tym zakresie orzeka:

„Wycinkę szuwaru trzcinowego o powierzchni 4300 m² przeprowadzić poza okresem lęgowym ptaków, przypadającym w terminie od 1 marca do 31 sierpnia.”;

6. uchyla punkt I.8 decyzji w brzmieniu:

„W trakcie prac budowlanych zabezpieczyć wykopy poprzez zastosowanie np. siatek, płotków itp. oraz prowadzić ich regularne przeglądy pod kątem obecności w nich zwierząt. W przypadku stwierdzenia uwięzienia zwierząt należy je bezzwłocznie odłowić i przenieść w bezpieczne miejsce, poza teren inwestycji.”

i w tym zakresie orzeka:

„Powstające w trakcie prac budowlanych wykopy należy regularnie kontrolować (nie rzadziej niż raz dziennie) pod kątem obecności w nich zwierząt. W przypadku ich stwierdzenia, należy je bezzwłocznie odłowić i przenieść poza teren inwestycji, zgodnie ze wskazaniami nadzoru przyrodniczego.”;

7. uchyla punkt I.9 decyzji w brzmieniu:

„Prace związane z robotami czerpalnymi i z przebudową nabrzeży wykonać poza okresem migracji ichtiofauny, tj. poza okresem wrzesień – listopad.”

i w tym zakresie orzeka:

„Prace związane z robotami czerpalnymi i przebudową nabrzeży (roboty przy użyciu katarów) wykonać poza okresem migracji ichtiofauny, przypadającym w terminie wrzesień – listopad. Prace te prowadzić pod nadzorem specjalisty ichtiologa, który wskaże sposób postępowania w przypadku stwierdzenia tarlisk ryb gatunków objętych ochroną

prawną. Po pogrążeniu ścianek szczelnych prowadzenie prac wewnątrz wygradzonego obszaru jest możliwe również w okresie migracji”;

8. utrzymuje pozostałą część decyzji w mocy.

Uzasadnienie

Decyzją z 20 lutego 2023 r. RDOŚ w Szczecinie, w związku z wnioskiem Zarządu Morskich Portów Szczecin i Świnoujście S.A. oraz Orlen Neptun II Sp. z o.o. z 27 września 2022 r., na podstawie art. 71 ust. 2 pkt 2 oraz art. 84 ust. 1 i 1a u.o.o.ś., określił środowiskowe uwarunkowania realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia.

Odwołanie od ww. decyzji, pismem z 6 marca 2023 r., wniosła Gmina Miasto Świnoujście. Odwołanie zostało uzupełnione pismem z 9 marca 2023 r. Gmina zarzuca RDOŚ w Szczecinie:

1. błędną ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na klimat akustyczny, poprzez pominięcie wpływu przedsięwzięcia w zakresie emisji hałasu na etapie eksploatacji na budynki mieszkalne, które znajdują się na terenie portowym w odległości 550-750 m od nabrzeża i 120-180 m od granicy inwestycji;
2. nienałożenie na Inwestora obowiązku monitorowania oddziaływania przedsięwzięcia w zakresie emisji hałasu na etapie eksploatacji przedsięwzięcia;
3. niewłaściwą wykładnię pojęcia „terenów podległych ochronie akustycznej”;
4. brak uwzględnienia na etapie eksploatacji zwiększonego ruchu komunikacyjnego, wiążącego się z działalnością przedsięwzięcia;
5. wyłączenie społeczeństwa z możliwości wniesienia uwag i zastrzeżeń do prowadzonego postępowania.

GDOŚ ustalił i zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 127 § 2 w związku z art. 127 ust. 3 u.o.o.ś. GDOŚ pełni funkcję organu wyższego stopnia w rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego w stosunku do regionalnych dyrektorów ochrony środowiska, zatem jest organem właściwym do rozpatrzenia odwołania od decyzji RDOŚ w Szczecinie.

Gmina Miasto Świnoujście jest stroną przedmiotowego postępowania, bowiem posiada prawo rzeczowe do nieruchomości znajdującej się w obszarze, o którym mowa w art. 74 ust. 3a pkt 1 u.o.o.ś., tj. działek ewidencyjnych nr 234/1, 180/15, 226/26 oraz 226/4, obręb 14 Warszów, gmina Miasto Świnoujście.

Odwołanie zostało wniesione w terminie przewidzianym w art. 129 § 2 k.p.a. Zaskarżona decyzja została doręczona Gminie przez elektroniczną skrzynkę podawczą ePUAP 20 lutego 2023 r. Zatem termin na wniesienie odwołania upłynął 7 marca 2023 r. Gmina Miasto Świnoujście wniosła odwołanie 6 marca 2023 r.

Wniosek dotyczy budowy terminala instalacyjnego w Świnoujściu dla obsługi morskich farm wiatrowych w ramach zadania inwestycyjnego pn. „Budowa zdolności przeładunkowej

portu morskiego w Świnoujściu do obsługi potrzeb morskiej energetyki wiatrowej”. Terminal przeznaczony będzie głównie do przeładunku, składowania i wstępnego montażu elementów morskich turbin wiatrowych oraz serwisowania eksploatowanych turbin wiatrowych, szczególnie w okresie budowy morskich farm wiatrowych na Morzu Bałtyckim, a także do przeładunku i składowania innych ładunków ponadgabarytowych, przestrzennych, ciężkich lub zjednostkowanych. W zakresie inwestycji planowane są: przebudowa i budowa nabrzeży, budowa placów składowych, obiektów kubaturowych do obsługi terminala oraz niezbędnej infrastruktury. W ramach inwestycji planowane są także prace czerpalne w torze podejściowym, obrotnicy i akwenie przy nabrzeżach. W ramach przedsięwzięcia na terenie terminala planowana jest również budowa sieci kanalizacji deszczowej o łącznej długości ok. 6 km i kanalizacji sanitarnej o łącznej długości ok. 2 km. Poprzez tor wodny prowadzący od „Obrotnicy Mielińskiej” do nabrzeży byłej stoczni istnieje bezpośrednie połączenie drogą wodną na południe ze Szczecinem, a na północ z Morzem Bałtyckim. W koncepcji tor ten będzie poszerzony i pogłębiony osiągając parametry podobne do głównego toru wodnego łączącego Porty Szczecin i Świnoujście, który został zmodernizowany przez Urząd Morski w Szczecinie. W wyniku realizacji przedsięwzięcia powstanie terminal o powierzchni około 23,4 ha.

Planowane przedsięwzięcie zostało zakwalifikowane do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko na podstawie:

- § 3 ust. 2 pkt 2 w związku z § 3 ust. 1 pkt 72 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r. poz. 1839, ze zm.), dalej r.o.o.ś.: rozbudowa i przebudowa przedsięwzięć powodujących zmianę strefy brzegowej;
- § 3 ust. 2 pkt 1 w związku z § 2 ust. 1 pkt 34 r.o.o.ś.: przebudowa portu, mająca na celu obsługę statków o nośności nie większej niż 1350 t;
- § 3 ust. 1 pkt 54 lit. b r.o.o.ś.: zabudowa przemysłowa, w tym zabudowa systemami fotowoltaicznymi, lub magazynowa, wraz z towarzyszącą jej infrastrukturą, o powierzchni zabudowy nie mniejszej niż 1 ha na obszarach nieobjętych formami ochrony przyrody;
- § 3 ust. 1 pkt 81 r.o.o.ś.: na budowie sieci kanalizacyjnej o całkowitej długości nie mniejszej niż 1 km.

Przedsięwzięcie będzie zlokalizowane na działkach ewidencyjnych o numerach: 245/5, 244, 246, 1/18, obręb 14 Warszów oraz na działce ewidencyjnej o numerze 3/2 obręb 13 Ognica, gmina Miasto Świnoujście. Rejon lokalizacji planowanego przedsięwzięcia znajduje się w granicach portu morskiego w Świnoujściu po wschodniej stronie rzeki Świny, na wyspie Wolin, na terenie byłej Stoczni Gryfia. Część przedsięwzięcia będzie realizowana na obszarach morskich. Biorąc pod uwagę powyższe, zgodnie z art. 75 ust. 1 pkt 1c u.o.o.ś., właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia jest RDOŚ w Szczecinie.

Zgodnie z art. 71 ust. 2 pkt 2 u.o.o.ś. analizowane przedsięwzięcie wymaga uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Jak wynika natomiast z art. 59 ust. 1 pkt 2 powyższej ustawy, przeprowadzenie oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w przypadku planowanych przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko nie jest obligatoryjne. Ocena taka jest przeprowadzana wówczas, gdy obowiązek jej przeprowadzenia zostanie stwierdzony przez organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na podstawie art. 63 ust. 1 u.o.o.ś. W toku prowadzonego postępowania RDOŚ w Szczecinie nie stwierdził takiego obowiązku.

Zgodnie z art. 84 ust. 1 u.o.o.ś., w przypadku gdy nie została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach właściwy organ stwierdza brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. W decyzji tej, co wynika z art. 84 ust. 1a powyższej ustawy, właściwy organ może określić warunki lub wymagania, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. b lub c u.o.o.ś., lub nałożyć obowiązek działań, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 2 lit. b lub c u.o.o.ś.

Po przeprowadzeniu weryfikacji przedłożonej dokumentacji, w tym karty informacyjnej przedsięwzięcia, dalej kip, wraz z jej uzupełnieniami, organ drugiej instancji uznał, iż wymaga ona dalszego uzupełnienia. W związku z powyższym GDOŚ pismem z 25 kwietnia 2023 r., znak: DOOŚ-WDŚZOO.420.13.2023.PS.5, wezwał Inwestora do uzupełnienia przedłożonego materiału dowodowego i złożenia wyjaśnień w zakresie opisu przewidywanego akustycznego oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko oraz przewidywanego wpływu na cele środowiskowe wyznaczone dla jednolitych części wód. Pismem z 16 maja 2023 r. Inwestor uzupełnił k.i.p. w niezbędnych zakresie.

Zgodnie z art. 80 ust. 2 u.o.o.ś. właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. W rejonie lokalizacji przedsięwzięcia obowiązuje uchwała Nr XXI/181/2016 Rady Miasta Świnoujście z dnia 28 kwietnia 2016 r. w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Świnoujście – jednostka obszarowa V w rejonie ulicy Ludzi Morza (Dz. Urz. Woj. Zachodniopomorskiego poz. 2136), dalej m.p.z.p. Planowane przedsięwzięcie położone jest na terenie oznaczonym w m.p.z.p. symbolem PP.V.C.22-2 o przeznaczeniu „tereny portowe”, z wyjątkiem niewielkiego fragmentu zieleni przy wjeździe z ulicy Ludzi Morza na działkę ewidencyjną o numerze 245/5, położnego na terenie oznaczonym 09.V.KD.Z-2 o przeznaczeniu „tereny komunikacji”. Lokalizacja planowanego przedsięwzięcia jest zatem zgodna z ustaleniami analizowanego m.p.z.p.

Rozstrzygając ponownie sprawę w postępowaniu odwoławczym GDOŚ zdecydował o doprecyzowaniu nałożonych na inwestora wymagań, określonych w punktach: I.3, I.4, I.5, I.6, I.7, I.8 i I.9 decyzji RDOŚ w Szczecinie, mając na celu jak największe zminimalizowanie negatywnego oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko.

W związku z planowanymi pracami, które będą ingerować w środowisko wodne (prace czerpalne, załadowanie akwenów, budowa nabrzeży) oraz środowisko lądowe (wyburzanie obiektów budowlanych, wycinka drzew i krzewów) organ odwoławczy zreformował brzmienie punktu I.3 decyzji RDOŚ w Szczecinie, uznając za konieczne wprowadzenie obowiązku prowadzenia prac pod nadzorem przyrodniczym, który powinien składać się ze specjalistów posiadających wiedzę praktyczną z następujących dziedzin: ornitologii, ichtiologii, dendrologii, entomologii i chiropterologii, posiadających doświadczenie w prowadzeniu prac terenowych oraz identyfikacji gatunków fauny i flory. GDOŚ stwierdził jednocześnie, że skład nadzoru należy dostosować do aktualnie prowadzonych prac na danym etapie przedsięwzięcia.

GDOŚ zreformował brzmienie punktu I.4 decyzji RDOŚ w Szczecinie, wprowadzając termin, w którym należy dokonać przeglądu obiektów budowlanych przeznaczonych do rozbiórki pod kątem występowania stanowisk chronionych gatunków ptaków i nietoperzy. Lustracja obiektów na 2-3 dni przed planowaną rozbiórką zminimalizuje ryzyko wystąpienia w tych obiektach w trakcie ich rozbiórki ptaków czy nietoperzy objętych ochroną gatunkową. Ze wskazanego warunku organ drugiej instancji usunął nakaz uzyskania zezwolenia na odstępstwa od zakazów obowiązujących w stosunku do gatunków zwierząt objętych ochroną gatunkową, gdyż konieczność uzyskania takiego zezwolenia, w przypadku zaistnienia możliwości zniszczenia stanowisk chronionych gatunków ptaków i nietoperzy, wynika wprost z art. 56 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2022 r. poz. 916, ze zm.), dalej u.o.p.

Warunek w brzmieniu nadanym przez organ pierwszej instancji w punkcie I.5 zaskarżonej decyzji jest nieprecyzyjny i mógłby być szeroko interpretowany. W ocenie GDOŚ należało wskazać, iż za okres lęgowy ptaków należy przyjąć okres od 1 marca do 15 października. Jednocześnie dopuszczono wycinkę w okresie lęgowym, lecz po uprzedniej kontroli drzew i potwierdzeniu przez specjalistę ornitologa braku lęgów. Dodatkowo w celu zabezpieczenia lęgów wprowadzone zostały ramy czasowe kontroli poprzedzających czynności mogące znacząco ingerować w siedliska ptaków, co pozwoli uzyskać aktualne dane odnośnie zasiedlenia drzewostanu i odpowiednie zaplanowanie prac. GDOŚ uznał, iż w przypadku wykrycia lęgów, należy zaprzestać wycinki, do czasu stwierdzenia przez nadzór ornitologiczny wyprowadzenia młodych z gniazda. Organ odwoławczy wprowadził także obowiązek lustracji drzew o obwodzie pni powyżej 50 cm, mierzonym na wysokości 130 cm, i z odstającą korą lub obecnością dziupli przez specjalistów chiropterologa i entomologa, którzy na 2-3 dni przed rozpoczęciem wycinki winni dokonać oględzin drzew pod kątem stwierdzenia stanowisk bytowania i rozrodu nietoperzy oraz chronionych gatunków bezkręgowców.

W zreformowanym warunku określonym w punkcie I.6 zaskarżonej decyzji GDOŚ nałożył na Inwestora obowiązek zabezpieczenia drzew i krzewów nieprzeznaczonych do usunięcia, które mogą znajdować się w obrębie i w bezpośrednim sąsiedztwie robót budowlanych. Takie działanie zminimalizuje ryzyko uszkodzenia drzew i krzewów. Organ drugiej instancji nałożył obowiązek wygradzenia grup drzew lub krzewów widocznym i

trwałym ogrodzeniem tymczasowym. Ponadto w celu ochrony korzeni drzew organ odwoławczy uznał za zasadne wprowadzenie zakazu zmieniania poziomu gruntu oraz niezagęszczania gleby w zasięgu koron drzew powiększonym o 1 m (w przypadku drzew nieprzeznaczonych do usunięcia), poprzez wykluczenie możliwości poruszania się pojazdów i maszyn budowlanych, a także składowania materiałów budowlanych, gruntu i odpadów. Należy także wskazać, że szczegółowy warunek dotyczący kontroli drzew przeznaczonych do wycinki pod kątem występowania lęgów został zawarty w punkcie 3 niniejszej decyzji. Z warunku organ drugiej instancji usunął nakaz uzyskania zezwolenia na odstępstwa od zakazów obowiązujących w stosunku do gatunków zwierząt objętych ochroną gatunkową, gdyż konieczność uzyskania takiego zezwolenia, w przypadku zaistnienia możliwości zniszczenia stanowisk chronionych gatunków ptaków i nietoperzy, wynika wprost z art. 56 u.o.p.

Warunek w brzmieniu nadanym przez organ pierwszej instancji w punkcie I.7 zaskarżonej decyzji jest nieprecyzyjny i mógłby być szeroko interpretowany. GDOŚ uznał za zasadne doprecyzowanie, jaki termin należy uznawać za okres lęgowy, w którym niemożliwe będzie usuwanie szuwaru. Co prawda w uzupełnieniu k.i.p. z 9 grudnia 2022 r. (str. 13) Inwestor stwierdził, że w trakcie przeprowadzonej wizji terenowej w maju 2022 r. w szuwarowiskach znajdujących się w granicach terenu przedsięwzięcia nie stwierdzono występowania ptaków związanych z takimi biotopami, jednakże w ocenie GDOŚ jedna wizja terenowa przeprowadzona w zasięgu widoczności nie gwarantuje, że lęgi ptaków nie występowały lub nie będą występować w szuwarach przeznaczonych do usunięcia. W przypadku ptaków występujących w szuwarach, np. u trzcinniczka *Acrocephalus scirpaceus*, zgodnie z badaniami prowadzonymi np. w Dolinie Baryczy, ostatnie pisklęta usamodzielniały się dopiero 21 sierpnia (Hałupka L., Wróblewski J., *Ekologia rozrodu trzcinniczka Acrocephalus scirpaceus na Stawach Milickich w roku 1994*, Ptaki Śląska 12: 5 – 15). Dlatego też niezbędne było wskazanie okresu lęgowego ptaków, w którym nie będzie możliwa wycinka szuwaru, tj. od 1 marca do 31 sierpnia.

Organ odwoławczy zreformował brzmienie punktu I.8 decyzji RDOŚ w Szczecinie, uznając, iż zabezpieczanie każdego wykopu poprzez wykonanie siatki może być problematyczne na placu budowy, na którym wykopy mogą powstawać w sposób dynamiczny. W związku z tym GDOŚ doprecyzował, że wykopy muszą być kontrolowane nie rzadziej niż raz dziennie, pod kątem występowania w nich zwierząt, które w przypadku ich stwierdzenia, należy przenosić w bezpieczne miejsce, poza teren inwestycji.

W ocenie organu odwoławczego prace związane z robotami czerpalnymi i przebudową nabrzeży (ingerującymi w środowisko wodne, w którym mogą występować tarliska ryb gatunków chronionych) powinny być prowadzone pod nadzorem ichtiologicznym, co znalazło odzwierciedlenie w zreformowanym warunku w punkcie I.9 decyzji RDOŚ w Szczecinie. Po pograżeniu ścianek szczelnych prowadzenie prac wewnątrz wygradzonego obszaru będzie możliwe również w okresie migracji, bowiem ścianki szczelne ograniczą oddziaływanie

wynikające z prowadzenia robót budowlanych, w tym rozprzestrzenianie się zawiesin w korycie rzeki.

Realizacja planowanego przedsięwzięcia nie spowoduje negatywnego oddziaływania na wody powierzchniowe i podziemne. W celu ochrony wód przed zanieczyszczeniami przewiduje się odprowadzenie ścieków bytowych i ścieków przemysłowych z warsztatu, po ich wcześniejszym podczyszczeniu, do kanalizacji sanitarnej. Wody opadowe będą odprowadzane do odbiornika, po podczyszczeniu w osadnikach i separatorach substancji ropopochodnych. Ścieki bytowe ze statków cumowanych przy nabrzeżu będą odprowadzane poprzez punkt odbioru ścieków, zlokalizowany w linii nabrzeża do nowo wybudowanej sieci kanalizacji sanitarnej na terenie terminala lub alternatywnie będą odbierane autocysternami i przekazywane do instalacji oczyszczalni. Ścieki zaolejone ze statków będą gromadzone na statkach w szczelnych zbiornikach/pojemnikach, a następnie odbierane przez wyspecjalizowane przedsiębiorstwo obsługujące port morski w Świnoujściu, zgodnie z obowiązującym „Planem gospodarowania odpadami oraz pozostałościami ładunkowymi ze statków w porcie morskim w Świnoujściu”.

Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 16 listopada 2022 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry (Dz. U. z 2023 r. poz. 335) planowane przedsięwzięcie znajduje się w granicach zlewni jednolitej części wód powierzchniowych przejściowych „Zalew Szczeciński” TW60001WB2, dalej JCWP, oraz jednolitej części wód podziemnych GW60001, dalej JCWPd, w regionie wodnym Dolnej Odry i Przymorza Zachodniego.

JCWP jest silnie zmienioną częścią wód, o słabym potencjale ekologicznym i stanem chemicznym poniżej dobrego, co zdeterminowało ocenę złego stanu ogólnego części wód. Jest ona zagrożona nieosiągnięciem celów środowiskowych. JCWP nie jest przeznaczona do poboru wody na potrzeby zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi, natomiast jest przeznaczona do celów rekreacyjnych, w tym kąpieliskowych. Głównym źródłem presji, który determinuje zły stan wód, jest zrzut ścieków komunalnych.

Powierzchnia trwałego przekształcenia dna JCWP, tj. załadownienia w wyniku realizacji inwestycji wynosi 4,46 ha, co stanowi zaledwie 0,01% jej całkowitej powierzchni (powierzchnia JCWP wynosi 407,28 km², czyli 40 728 ha). Wartością progową dla jednolitych części wód przejściowych jest 10% trwałej zmiany cech hydromorfologicznych (utruty dna), po przekroczeniu której przyjmuje się, że wprowadzone przez człowieka zmiany skutkują pogorszeniem stanu hydromorfologicznego, a dalej ekologicznego, co w konsekwencji prowadzi do zagrożenia osiągnięcia celów środowiskowych. W związku z powyższym można stwierdzić, że realizacja przedsięwzięcia, powodująca znikomą zmianę (0,01%) powierzchni JCWP, nie będzie miała istotnego wpływu na jej stan JCWP, czyli nie wpłynie negatywnie na osiągnięcie celów środowiskowych.

JCWPd charakteryzuje się słabym stanem ogólnym wód. Ocenę stanu ogólnego determinuje słaby stan chemiczny i ilościowy. JCWPd jest zagrożona nieosiągnięciem celu

środowiskowego. Przekroczenie wartości progowej dobrego stanu chemicznego wód podziemnych wystąpiło dla następujących wskaźników: NH_4 , Fe, PEW, Na, Cl, TOC i K. Nadmierna eksploatacja ujęć powoduje ingresję lub ascenzję wód słonych typu Cl-Na do warstw wodonośnych, a także szkodliwe działanie na jakość wód podziemnych w skutek obniżania się zwierciadła wody na obszarach bagiennych, gdzie występują utwory organiczne, co z kolei może prowadzić do wzrostu stężeń Fe, TOC i zmiany barwy. Na obszarze JCWPd szczególnej ochrony wymagają zasoby wód słodkich, z uwagi na ich ograniczoną odnawialność i brak warstw izolujących od powierzchni terenu. Wysokim stopniem zagrożenia odznaczają się wody gruntowe, o zwierciadle swobodnym, nieizolowane od powierzchni terenu osadami słabo przepuszczalnymi, mające kontakt z wodami rowów melioracyjnych i kanałów portowych.

Stan słaby ze względu na kryterium bilansu (stan ilościowy) wynika z faktu, że wykorzystanie zasobów w ramach poboru rejestrowanego osiąga 70%, a więc po uwzględnieniu poboru nierejestrowanego lub okresowych wzrostach poboru rejestrowanego można mówić o praktycznym wykorzystywaniu rezerw zasobów. W sytuacji nadmorskiego położenia tej JCWPd jest to bezpośrednie zagrożenie dopływem wód zasolonych. Dalsza eksploatacja ujęć z wydajnością zatwierdzonych zasobów eksploatacyjnych będzie utrzymywała przekroczenie zasobów dostępnych oraz ryzyko ingresji. Wysoka eksploatacja wód poziomu czwartorzędowego w obszarze Polski i Niemiec oraz działanie systemu drenażowego wód pierwszego poziomu wodonośnego powodują intruzję wód słonych.

Ze względu na płytkie występowanie wód zasolonych w podłożu kredowym, brak izolacji od powierzchni terenu użytkowych poziomów wodonośnych, dużą ilość substancji organicznej w stropowej części warstwy wodonośnej oraz mineralizację substancji organicznej na obszarach występowania torfowisk (>40% pow. JCWPd stanowią torfowiska, mułowiska, namuliska), zastosowano odstępstwo czasowe z art. 4 ust. 4 Ramowej Dyrektywy Wodnej. Odroczono termin osiągnięcia celów środowiskowych dla JCWPd po 2027 r.

JCWPd jest przeznaczona do poboru wody na potrzeby zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi. Planowane przedsięwzięcie nie będzie źródłem nadmiernego poboru wody, mogącego negatywnie wpłynąć na stan ilościowy wód podziemnych.

Na etapie budowy planowane są m.in. prace czerpalne poprzedzone badaniami czystości osadów dennych. Odłożenie niezanieczyszczonego urobku na lądzie i w morzu nie spowoduje zwiększenia stężenia substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego oraz nie będzie miało istotnego wpływu na stan chemicznych jednolitych części wód.

Najbliższy Główny Zbiornik Wód Podziemnych (GZWP nr 102, Zbiornik Wyspy Wolin) znajduje się 11 km w kierunku wschodnim. Teren przedsięwzięcia znajduje się poza strefami ochronnymi ujęć wód podziemnych.

Planowana inwestycja zlokalizowana jest częściowo w granicach morskich wód wewnętrznych (wody portu morskiego w Świnoujściu – działki ewidencyjne o numerach 1/18

i 3/2). W wodzie nie ma roślin zakorzenionych w dnie i o liściach pływających. W części lądowej bezpośrednio graniczącej z wodą, w obrębie terenu ogrodzonego i zabudowanego, nie występuje roślinność szuwarowa ani roślinność drzewiasto-krzewiasta. Natomiast w części terenu znajdującego się po stronie południowej linia brzegowa ma charakter naturalny, gdzie występują szuwarowiska oraz drzewa, jak np. wierzba biała, wierzba iwa, olsza czarna. Teren lokalizacji planowanej inwestycji znajdujący się na lądzie (działki ewidencyjne o numerach: 244, 245/5, 246) jest przekształcony antropogenicznie; niemal w całości jest obszarem zagospodarowanym, zabudowanym, o nawierzchni w przeważającej części utwardzonej, jednak nie jest obecnie wykorzystywanym do jakiejkolwiek działalności. Na tym terenie prowadzona była działalność o charakterze stoczniowo-przemysłowym. Południowo-wschodnią część działki ewidencyjnej numer 245/5 zajmuje wąski pas zadrzewiony i zakrzewiony.

Planowane przedsięwzięcie zlokalizowane jest poza obszarami objętymi formami ochrony przyrody ustanowionymi na podstawie przepisów u.o.p. Najbliższym obszarem podlegającym ochronie jest specjalny obszary ochrony siedlisk Natura 2000 „Wolin i Uznam” PLH320019, który znajduje się w odległości 0,3 km od granicy lądowej i 0,2 km od obszaru prac czerpalnych.

Najbliższe tereny zabudowy mieszkaniowej podlegające ochronie akustycznej znajdują się w odległości ok. 0,8 km na północ od granicy inwestycji i ok. 1,3 km od rejonu nabrzeża. Pojedyncze budynki mieszkalne znajdują się również na południe od inwestycji (w rejonie ulicy Mostowej) w odległości 570-850 m oraz na północny-wschód od inwestycji w odległości ok. 1 km od nabrzeża i ok. 350 m od granicy inwestycji. Ponadto na terenie portowym znajdują się również pojedyncze budynki mieszkalne położone w odległości 550-750 m od nabrzeża i 120-180 m od granicy inwestycji (zgodnie z m.p.z.p. znajdują się na terenie o przeznaczeniu portowym).

Lokalizacja terminala planowana jest poza obszarami ochrony uzdrowiskowej. W odległości ok. 1,7 km, 1,8 km i 2,2 km na północny-zachód od rejonu lokalizacji przedsięwzięcia, po zachodniej stronie Świny na Wyspie Uznam, przebiegają granice stref ochrony uzdrowiskowej.

W pobliżu lokalizacji przedsięwzięcia nie występują obiekty i obszary podlegające ochronie ze względu na wartości zabytkowe i kulturowe. Najbliższe takie obiekty zabytkowe znajdują się w odległości powyżej 1-1,5 km od inwestycji.

W rejonie inwestycji nie występują zagrożenia takie jak osuwiska czy tereny zagrożone ruchami masowymi. Teren przedsięwzięcia oraz obszar miasta jest objęty koncesją „Wolin” nr 9/2017/Ł na poszukiwanie i rozpoznanie złóż ropy naftowej i gazu ziemnego z 12 stycznia 2017 r. (grupa kapitałowa Central European Petroleum Ltd. Sp. z o.o.).

Planowana inwestycja będzie w niewielkim stopniu oddziaływać na klimat poprzez emisję zanieczyszczeń do powietrza atmosferycznego. Na etapie budowy oddziaływanie to będzie okresowe, a emisja zanieczyszczeń nie będzie znacząca. Na etapie eksploatacji źródłem

niewielkiej emisji będzie ogrzewanie projektowanych budynków przy pomocy kotłów gazowych. Ponadto podczas manewrów i cumowania jednostek pływających źródłem emisji do powietrza będzie spalanie paliwa żeglugowego w silnikach statków. Emisja zanieczyszczeń ze środków transportu lądowego nie będzie jednak znacząca. Podsumowując, wielkość emisji na etapie budowy, tj. okresowa emisja ze spalania paliwa w silnikach pogłębiarek, maszyn budowlanych i środków transportu, jak i emisje na etapie eksploatacji ze statków i kotłów gazowych w kontekście globalnego ocieplenia i zmian klimatu mają znaczenie pomijalne. Nie wpłyną one również na lokalny mikroklimat. Należy podkreślić, że realizacja przedsięwzięcia ma na celu umożliwienie budowy morskich farm wiatrowych, zatem planowana inwestycja przyczyni się także do przeciwdziałania zmianom klimatycznym.

Planowane przedsięwzięcie nie należy do inwestycji, w których występuje ryzyko wystąpienia poważnej awarii przemysłowej, katastrofy naturalnej i budowlanej, które mogłyby w negatywny sposób wpłynąć na środowisko, w tym na zdrowie i życie ludzi.

W wyniku realizacji przedsięwzięcia nie przewiduje się wystąpienia istotnych oddziaływań skumulowanych. W najbliższym sąsiedztwie (od strony północnej) prowadzona jest działalność portowa o podobnym charakterze do planowego przedsięwzięcia. Planowana inwestycja jest zlokalizowana na terenie portowym, wykorzystywanym w przeszłości do funkcji stoczniowych. Planowany rodzaj działalności będzie w mniejszym stopniu oddziałował na środowisko, niż prowadzone w przeszłości prace stoczniowe.

Nie przewiduje się możliwości wystąpienia transgranicznego oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Po przeanalizowaniu rodzaju i lokalizacji planowanego przedsięwzięcia oraz zidentyfikowaniu jego oddziaływania na środowisko GDOŚ stwierdził, że planowane przedsięwzięcie będzie realizowane w całości na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a oddziaływanie na środowisko będzie lokalne, ograniczone do bezpośredniego sąsiedztwa inwestycji. W związku z powyższym nie występuje możliwość transgranicznego oddziaływania na środowisko na etapie budowy i eksploatacji ani w razie wystąpienia ewentualnej awarii.

Odnosząc się do pierwszego zarzutu Gminy Miasta Świnoujście, wskazać należy, że wymagania dotyczące ochrony akustycznej wynikające z przeznaczenia terenu określa się na podstawie przeznaczenia terenu ustalonego w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, z uwzględnieniem jego faktycznego zagospodarowania. Budynki mieszkalne, które znajdują się w odległości 550-750 m od nabrzeża i 120-180 m od granicy inwestycji, zgodnie z m.p.z.p., znajdują się na terenie o przeznaczeniu portowym. Jak wynika z przeprowadzonych badań w rejonie tych budynków, mimo iż nie stanowią one terenów chronionych akustycznie, będą spełnione wymagania odpowiadające wymaganiom na terenach podlegających ochronie, o których mowa w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014 r. poz. 112), dalej r.d.p.h.ś.

Organ pierwszej instancji, pismem z 10 listopada 2022 r., wezwał Inwestora do uzupełnienia kip m.in. w zakresie poziomów hałasu na granicy najbliższych terenów chronionych akustycznie. Inwestor wykonał bardziej szczegółowe obliczenia dla etapu eksploatacji, uwzględniając wszystkie źródła hałasu na terenie terminala, w czasie najbardziej intensywnej pracy. Zostały uwzględnione m.in. ruch pojazdów ciężkich, ruch i postój statków, żurawie, prace montażowe. Jako źródła hałasu wskazano również napędy i hałas powstający podczas operacji dźwigowych i montażowych. Z wykonanych obliczeń wynika, że w porze dziennej w bezpośrednim sąsiedztwie granicy terminala poziom hałasu wynosi 45-50 dB. W rejonie najbliższych budynków położonych na terenie portowym poziomy hałas wynosi około 45 dB. W obowiązującym r.d.p.h.ś. nie zostały określone dopuszczalne poziomy hałas w środowisku dla terenów o charakterze portowym.

Organ drugiej instancji, pismem z 25 kwietnia 2023 r., wezwał Inwestora do uzupełnienia kip w zakresie informacji dotyczących emisji hałasu do środowiska, z uwzględnieniem etapu realizacji przedsięwzięcia oraz pory nocnej. Inwestor przedłożył dodatkowe wyniki obliczeń propagacji hałasu na etapie budowy dla wariantu koncentracji prac rozbiórkowych i budowlanych na terenie lądowym, z uwzględnieniem uzupełniających prac przy nabrzeżu. Obliczenia wykazały, że na etapie budowy w rejonie najbliższych budynków mieszkalnych, w tym również budynków położonych na terenie portowym, poziomy hałas nie będą przekraczały 45 dB (pora dnia), niezależnie od wariantu prowadzonych prac. W porze nocnej w bezpośrednim sąsiedztwie granicy terminala poziom hałasu wynosi 40-45 dB. W rejonie najbliższych budynków położonych na terenie portowym poziomy hałas wynosi do 42 dB.

Podsumowując powyższe informacje można stwierdzić, że planowane przedsięwzięcie nie będzie uciążliwe akustycznie dla środowiska.

Odnosząc się do drugiego zarzutu Gminy, stwierdzić należy, że w analizowanej sprawie brak jest podstaw do nałożenia na Inwestora obowiązku monitorowania akustycznego oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko na etapie eksploatacji przedsięwzięcia, ponieważ z analizy akustycznej, która została przedstawiona w kip oraz uzupełnieniach do kip, wynika, że nie zostaną przekroczone standardy jakości w zakresie hałasu na najbliższych terenach chronionych akustycznie.

W odwołaniu Gmina zarzuca również niewłaściwą wykładnię pojęcia terenów podległych ochronie akustycznej przyjętą w zaskarżonej decyzji, z czym nie sposób się zgodzić. Dopuszczalne poziomy hałas w środowisku zostały określone w r.d.p.h.ś. Zróżnicowane dopuszczalne poziomy hałas zostały określone dla następujących rodzajów terenów faktycznie zagospodarowanych:

- pod zabudowę mieszkaniową,
- pod szpitale i domy pomocy społecznej,
- pod budynki związane ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży,
- na cele uzdrowiskowe,

- na cele rekreacyjno-wypoczynkowe,
- pod zabudowę mieszkaniowo-usługową.

Zarówno teren planowanego przedsięwzięcia, jak i budynki mieszkalne, które znajdują się w odległości 550-750 m od nabrzeża i 120-180 m od granicy inwestycji, nie znajdują się na terenach wymienionych w tym rozporządzeniu. Zgodnie z m.p.z.p. są to tereny o przeznaczeniu portowym, a zatem nie podlegają ochronie w oparciu o standardy jakości środowiska określone w r.d.p.h.ś. Zgodnie z art. 114 ust. 3 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2022 r. poz. 2556, ze zm.), jeżeli na terenach zamkniętych oraz na terenach przeznaczonych do działalności produkcyjnej, składowania i magazynowania znajduje się zabudowa mieszkaniowa, szpitale, domy pomocy społecznej lub budynki związane ze stałym albo czasowym pobytem dzieci i młodzieży, ochrona przed hałasem polega na stosowaniu rozwiązań technicznych zapewniających właściwe warunki akustyczne w budynkach. GDOŚ nie może jednak orzekać w tej kwestii w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, bowiem wykracza to poza przedmiot postępowania w sprawie określenia środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia. Przepis ten nie reguluje kompetencji organów ochrony środowiska w zakresie nałożenia w decyzji obowiązku podjęcia działań mających na celu ograniczenie emisji hałasu poza terenem zakładu, bowiem w sytuacji takiej ochrona przed szkodliwym oddziaływaniem hałasu jest realizowana poprzez stosowanie określonych rozwiązań technicznych, zapewniających odpowiednie standardy akustyczne wewnątrz budynków. Jak wskazał Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 26 września 2017 r., sygn. akt: II OSK 129/16: *Adresatami tego przepisu są organy odpowiedzialne za przygotowanie i uchwalenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego oraz organy administracji architektoniczno-budowlanej, które w drodze decyzji mogą nakładać obowiązek zastosowania konkretnych rozwiązań technicznych, zapewniających właściwe warunki akustyczne w budynkach.*

Gmina zarzuciła również brak uwzględnienia na etapie eksploatacji zwiększonego ruchu komunikacyjnego, wiążącego się z działalnością przedsięwzięcia. W odpowiedzi na wezwanie GDOŚ z 25 kwietnia 2023 r. Inwestor wskazał, że wzrost intensywności ruchu drogowego wynikający ze zrealizowania przedsięwzięcia będzie pomijalnie mały w stosunku do stanu istniejącego. W opinii GDOŚ, realizacja przedsięwzięcia, w porównaniu do stanu aktualnego oraz z uwagi na charakter zagospodarowania terenu, nie spowoduje znacznego zwiększenia ruchu komunikacyjnego, mogącego negatywnie wpłynąć na środowisko. Planowany rodzaj działalności będzie miał znacznie mniejsze oddziaływanie na środowisko niż prace stoczniowe, prowadzone na tym terenie w przeszłości.

Zgodnie z art. 79 pkt 1 u.o.o.ś. przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach organ właściwy do jej wydania zapewnia możliwość udziału społeczeństwa w postępowaniu, w ramach którego przeprowadza ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Zatem, w przypadku gdy organ prowadzący postępowanie w sprawie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco

oddziaływać na środowisko nie stwierdzi obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, nie zachodzi obowiązek zapewnienia możliwości udziału społeczeństwa w postępowaniu. W analizowanym postępowaniu RDOŚ w Szczecinie nie stwierdził obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, zatem zarzut Gminy dotyczący niezapewnienia społeczeństwu możliwości wniesienia uwag i wniosków należy uznać za nieuzasadniony.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 2 k.p.a. organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzec co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję - umorzyć postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części. Uchylenie decyzji w oparciu o art. 138 § 1 pkt 2 przepis pierwszy k.p.a. będzie miało miejsce wówczas, gdy w wyniku ponownego rozpoznania sprawy rozstrzygnięcie merytoryczne organu odwoławczego jest niezgodne z rozstrzygnięciem organu pierwszej instancji. Organ administracji, wydając w postępowaniu odwoławczym decyzję uchylającą zaskarżoną decyzję i orzekając co do istoty sprawy, zajmuje stanowisko, że rozstrzygnięcie organu pierwszej instancji jest w tym zakresie nieprawidłowe z uwagi na niezgodność z przepisami prawa lub z punktu widzenia celowości podjętego rozstrzygnięcia. Niezgodność z przepisami prawa to niezgodność z przepisami prawa materialnego lub przepisami prawa procesowego przez ich rażące naruszenie lub ich wadliwą wykładnię (B. Adamiak, J. Borkowski, *Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz*, Wydawnictwo C.H. Beck, Warszawa 2021, str. 849). Z sytuacją taką mamy do czynienia w odniesieniu do pkt I.3, I.4, I.5, I.6, I.7, I.8 i I.9 decyzji RDOŚ w Szczecinie z 20 lutego 2023 r. Warunki określone w wyżej wymienionych punktach decyzji nie wypełniały wymogów określonych w art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. b w związku z art. 84 ust. 1a u.o.o.ś., bowiem zostały sformułowane w sposób nieprawidłowy. Treść warunków decyzji organu pierwszej instancji pozwala na szeroką swobodę interpretacyjną i znaczną dowolność ich wykonania. Warunki te były zbyt ogólne, nie wskazywały wszystkich niezbędnych działań i koniecznych do zastosowania rozwiązań organizacyjnych mających na celu ograniczenie oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Z tego też względu zostały one zmodyfikowane i doprecyzowane w postępowaniu odwoławczym.

Zgodnie z kolei z art. 138 § 1 pkt 1 k.p.a. organ odwoławczy może utrzymać w mocy zaskarżoną decyzję. Będzie to miało miejsce wówczas, gdy w wyniku ponownego rozpoznania sprawy rozstrzygnięcie organu odwoławczego jest zgodne z rozstrzygnięciem organu pierwszej instancji zawartym w zaskarżonej decyzji. Organ administracji, wydając w postępowaniu odwoławczym decyzję utrzymującą w mocy zaskarżoną decyzję, zajmuje stanowisko, że rozstrzygnięcie organu pierwszej instancji jest prawidłowe, zarówno co do zgodności z prawem, jak i co do istoty. W ocenie GDOŚ w pozostałej części zaskarżona decyzja jest prawidłowa i nie narusza przepisów prawa w stopniu uzasadniającym jej uchylenie w tym zakresie.

Wobec powyższego GDOŚ orzekł, jak w sentencji.

Pouczenie

- niniejsza decyzja jest ostateczna w administracyjnym toku instancji. Na decyzję, zgodnie z art. 50 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. — Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 259, ze zm.), dalej p.p.s.a., służy skarga wnoszona na piśmie do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem GDOŚ, w terminie 30 dni od dnia jej doręczenia;
- wnoszący skargę, zgodnie z art. 230 p.p.s.a. w związku z § 2 ust. 3 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 r. poz. 535), obowiązany jest do uiszczenia wpisu od skargi w kwocie 200 zł. Wnoszący skargę, co wynika z art. 239 p.p.s.a., może być zwolniony z obowiązku uiszczenia kosztów sądowych;
- wnoszącemu skargę, zgodnie z art. 243 p.p.s.a., może być przyznane, na jego wniosek, prawo pomocy. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych.

 Generałny Dyrektor
Ochrony Środowiska
Andrzej Szweda-Lewandowski

Otrzymują:

1. Paweł Szawłowski – pełnomocnik Zarządu Morskich Portów Szczecin i Świnoujście S.A. oraz Orlen Neptun II Sp. z o.o., WUPROHYD Sp. z o.o. Biuro Projektów, ul. Kopernika 78, 81-456 Gdynia
2. Euro Terminal Real Estate Sp. z o.o., ul. Jana Sołtana 1, 72-600 Świnoujście
3. Urząd Morski w Szczecinie (ePUAP)
4. Skarb Państwa reprezentowany przez Prezydenta Miasta Świnoujście, Urząd Miasta Świnoujście (ePUAP)
5. Gmina Miasto Świnoujście, Urząd Miasta Świnoujście (ePUAP)
6. Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe, Nadleśnictwo Międzyzdroje, ul. Niepodległości 35, 72-500 Międzyzdroje

Do wiadomości:

1. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Szczecinie (ePUAP)
2. Dyrektor Urzędu Morskiego w Szczecinie, Plac Stefana Batorego 4, 70-207 Szczecin
3. Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, ul. Tama Pomorzańska 13A, 70-030 Szczecin
4. Państwowy Graniczny Inspektor Sanitarny w Szczecinie, Al. Wojska Polskiego 160, 70-481 Szczecin